

ὅπερ ἡ πάτησε καὶ ἐμὲ ἀκόμη ! Οἱ "Αγγλοι" οὐδέποτε ἡδυνήθησαν νὰ ἀνακαλύψωσιν ποῖος ἦτον δ «Ιππί τι» καὶ ἀλγῆσαι πιστεύω ὅτι δ «Δισκ» θέλει ἐπιτύχεις· νὰ κρατήσῃ τὸ μυστικόν του. Τινὲς τῶν ἐν τῇ Αὐλῇ φίλων μου μὲν ὑποπτεύουσιν ὡς τὸν αὐτούργον τῆς ἐπιστολῆς.

— Καὶ συμμερίζεται ὁ Αὐτοκράτωρ τὴν ὑποψίαν ταῦτην ; ἀνεψώνησεν δέ Βένιέ.

— "Οσον γελοία καὶ ἂν ἔηνε, ἀπήντησεν ὁ Φουκέ, κλίνω νὰ πιστεύσω ὅτι τὴν συμμερίζεται..

— Πόσον γελοίον ! ἐξώνησεν αἰρνηδίως ή Μαρία καὶ ή Λουίζα.

— Ἀληθῶς εἶπεν ὁ Φουκέ. 'Αλλὰ δὲν ἐφρόνεισα νὰ ὑπερασπίσω ἐμαυτόν. 'Ο ἄνθρωπος, δετις πράττει τὸ τοιοῦτον ἄνευ ἀποδείξεων περὶ τούτου, ἐνισχύει μᾶλλον τὰς ὑποψίες, θεραπεύει νὰ διασκεδάσῃ.

'Αλλ' ή μακρὰ αὔτη ἐπιστολὴ παρετήρησεν δέ Βένιέ, θέλει ἐξαγάγει αὔτες ἀναμφισβόλως τῆς ἀπάτης.

— Δὲν είμαι τόσον βέβαιος περὶ τούτου, εἶπεν ὁ Φουκέ. Οἱ γέλοι μου δύνανται νὰ εἰπωσιν ὅτι ἐξύρισα νῦν ἐμαυτὸν, διποτὲ ἐξαπατήσω τὸν Αὐτοκράτορα, ό δὲ Αὐτοκράτωρ δύναται νὰ γίνεται αὐτῆς γνώμης. 'Αλλὰ προδώμεν ἐπὶ τὸ ἔργον, Λουίζα !

'Η Λουίζα Δουβλὲλ ἡγέρθη καὶ ἔλαβε κάθισμα παρὰ τὸν Φουκέ. Τὸ λοιπὸν τῆς συντροφίας — ή Μαρία, ό Δεβιέτιέ καὶ ή Ραχήλ.

— ἀπεσύρθησαν εἰς μεμακρυστέμένην τινὰ γωνίαν τῆς αἰθούσης καὶ ἥρχισαν νὰ συνομιλῶσι. — Διότι τίδιον σύστημα τοῦ Φουκέ ήτο νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ εἰς τὸν ἔνα κατάσκοπον νὰ γνωρίζῃ τὸ εἰδός τοῦ ιδιαιτέρου ἔργου, διὰ τὸ ὅποιον ό αλλος ήτο ἐπιφορτισμένος.

"Λουίζα, εἶπεν ὁ Φουκέ, εἰς τὸ νοσοκομεῖον φυλακῆς τινος εὑρίσκεται νέος τις "Αγγλος. Είμαι λίγην ἀνυπόμονος νὰ γνωρίσω ποῖος εἶνε, διατὶ ἥλθεν εἰς Παρισίους καὶ τί ἔργον ἐπαγγέλλεται. 'Επισκέψθητι αὐτὸν ταῦτην τὴν νύκταν ὑπὸ ἔνδυμα ἀσελφῆς τοῦ ἑλέους. Συνομιλησον μετ' αὐτοῦ, ἔσσο δὲ καλὴ καὶ εὐγενής πρός αὐτόν. "Αφες αὐτὸν νὰ ἀτενίσῃ πρός τοὺς σπινθηροβούλητας τούτους ὅρθικλημούς σου καὶ νὰ τῷ τοὺς μικροὺς τούτους λευκοὺς ὀδόντας. Λάβε τὴν πυρέσσουσαν χειρά του ἐντὸς τῆς τρυφερᾶς ταύτης λευκῆς παλάμης σου καὶ θέλει ταχέως καταστῆ ἐρωτόληπτος.

Οἱ "Αγγλοι" αὕτοι εἶνε λίγιν ἐπιδεκτικοὶ τούτου, Λουίζα !

— Είνε ἀξέγε ; ἥρωτησεν ή Λουίζα.

— Πολὺ, εἶπεν ὁ Φουκέ, καὶ ἐνίστε φωμαντικοί. Δός αὐτῷ ὀλίγην ἐνθύρωσιν καὶ δέν θέλω ἐκπλαγῆ, ἐλαν σοὶ προτείνη νὰ